

[Fuglsang.]

fra, at det drejer sig om landbo- og husmandsforeninger. Jeg må erkende, at jeg ikke ret forstår, hvordan man fik de sidste, altså husmandsforeningerne, med på den galej. Sagen er jo, at netop dette prisstop på animalske produkter, mens der ikke tilsvarende er tale om planteproduktion og foderstoffer, i høj grad vil ramme netop det husdyrproducerende småbrug; dette så meget desto mere som en hel del af foderstofferne jo kommer udefra og er underkastet prisbestemmelserne udefra. Dertil kommer, at landbrugets indtægter i forvejen bl. a. på grund af stigende omkostninger vil falde 6-8 pct. i 1974.

Der fastsættes prisstop for visse produkter på hjemmemarkedet, men hvilken garanti har man for, at dette prisstop også slår igennem i forbrugerledet? I forvejen lader man jo tingene gå deres skæve gang, sådan at producenterne i øjeblikket kun får de 36 øre af hver krone, husmødrene bruger. Dertil tager staten altså ca. 4 øre, mens 60 øre forsvinder undervejs.

Der er også en anden side af sagen, som kommer til udtryk i et interview med landbrugsministeren, som findes i Børsen i dag. Her påviser bladet, at det danske prisstop vil gøre det særlig rentabelt at sælge danske landbrugsprodukter til tredjelande, og så spørger bladet, om det ikke vil medføre mangel på visse landbrugsprodukter i Danmark. Hertil lyder landbrugsministerens svar: hvis dansk landbrug ikke selv kan forsyne hjemmemarkedet, så vil der være adgang til fri import fra de øvrige fællesmarkedslande. Men det bliver formentlig ikke til prisstopets priser. Det vil sige, at prisstigningerne alligevel for forbrugerne vil slå igennem.

Det får mig til at drage den konsekvens, at dette forslag i lige grad er rettet mod alle arbejdende mennesker, ikke blot lønmodtagere, men også f. eks. det arbejdende landbrug. Deri ligger også en opfordring til disse om at slå sig sammen for at slå dette forlig tilbage.

Ib Christensen (DR):

Hr. Kjeld Olesen nævnte offentlige besparelser som en af de ting, socialdemokratiet ville have med i en løsning, og nævnte det ligefrem som betingelse for at medvirke til

en indkomstpolitisk løsning. Nu er det jo desværre således, at det netop på dette punkt har ligget meget tungt med socialdemokratiet. Socialdemokratiet ville jo ikke være med til at spare så meget, som der i øvrigt er flertal for her i tinget. Derfor kunne jeg godt tænke mig at få uddybet, hvor det er, socialdemokratiet egentlig vil spare. Jeg er naturligvis klar over, at man på enkelte områder har nogle forslag, som ikke er med i det omfattende spare- og skatteforlig, som 6 partier indgik, og som jeg håber at dette folketing vil færdiggøre. Men der er intet i dette forlig, der forhindrer, at der kan skabes et flertal her i tinget, formentlig også for en række af socialdemokratiets forslag, hvis man kommer med dem og fastholder dem.

Hr. Anker Jørgensen udtalte sin utilfredshed med regeringens jordpolitiske indstilling og det afsnit, hvor regeringen beskæftiger sig med dette, hvilket jo kun er en vending om kapitalvindingsskatten. Jeg er enig med hr. Anker Jørgensen i denne kritik, men desværre må vi jo konstatere, at der er ikke nogen substansforskkel på socialdemokratiets og venstres holdning til dette problem, for så vidt som begge partier åbenbart har en klippefast tro på, at kapitalvindingsskatning kan løse problemerne, hvad den ikke kan. Et par hundrede millioner kroners forskel i provenu for kapitalvindingsskatten, der under alle omstændigheder set i statsfinansiell sammenhæng betyder meget lidt, er jo ikke nogen principiel og afgørende forskel.

Jeg vil derfor håbe, at når retsforbundets forslag til folketingsbeslutning om en jordreform, det mest vidtrækkende jordpolitiske forslag, som i årtier er blevet fremsat i folketinget, kommer til første behandling inden så farlig længe i dette ting, da vil socialdemokratiet vise reel interesse for en virkelig gennemgribende løsning af dette overvældende problem.

Retsforbundet har sympati for økonomisk demokrati, men vi har også en dyb respekt for arbejdsmarkedets og erhvervslivets frihed, så heller ikke i den henseende vil vi medvirke til tvangsindgreb og tvangsløsninger, en tvangsopsparingsordning, som det jo er, tvunget ned over lønmodtagernes hoveder.

Dertil kommer proportionerne. Af den